

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

24 MAART 1983

WETSVOORSTEL

houdende tijdelijke instelling
van een verzoeningsrechtspleging
inzake directe belastingen

(Ingediend door de heer Delahaye)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Een belangrijke gerechtelijke achterstand heeft zich voorgedaan, voor de Hoven van beroep belast met de beroepen tegen de beslissingen van de regionale directeurs van de directe belastingen.

Een gelijkaardige toestand deed zich voor, juist na de oorlog, naar aanleiding van de speciale belastingen ingevoerd door de wetten van 15 en 16 oktober 1945.

Dit probleem werd in enkele jaren opgelost door de instelling van een tijdelijke verzoeningsrechtspleging door de wet van 24 juli 1953 waarvan de toepassing zowel de belastingplichtigen als de fiscale administratie voldoening heeft geschonken.

Het huidig voorstel neemt, bijna woord voor woord, de vroegere tekst over.

De auteur van het huidig voorstel veroorlooft zich te verwijzen naar de memorie van toelichting van het wetsontwerp waarbij de wet van 6 september 1895 betreffende de fiscale aanslagen inzake directe belastingen en dienstjaren tijdelijk wordt aangevuld, dat de wet van 24 juli 1958 geworden is (Senaat 1952-1953, n° 78; zie ook verslag en bijkomend verslag van de Senaatscommissie van de heer E. Ronse 1952-1953, n°s 103 en 146; verslag uitgebracht namens de Commissie voor de Justitie door de heer Pierson van 7 mei 1953, Kamer 1952-1953, n° 372).

Indien dit voorstel aangenomen wordt, zullen talrijke geschillen over feitenkwesties, zoals betwistingen betreffende aftrekbare uitgaven, vergelijkingen met de gelijksoortige belastingplichtigen, rechtvaardigingen in het kader van de « aanslag op indicien », enz. gemakkelijk geregeld kunnen worden, zodat de Hoven zich dan ten volle zullen kunnen wijden aan de geschillen die principiële kwesties betreffen.

T. DELAHAYE

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

24 MARS 1983

PROPOSITION DE LOI

instaurant temporairement
une procédure de conciliation
en matière d'impôts directs

(Déposée par M. Delahaye)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Un très important arriéré judiciaire s'accumule, devant les Cours d'appel saisies de recours contre les décisions des directeurs régionaux des contributions directes.

Une situation semblable s'est produite, après la guerre, en raison de l'établissement des impôts spéciaux prévus par les lois des 15 et 16 octobre 1945.

Ce problème a été réglé en quelques années par l'instauration d'une procédure temporaire de conciliation par la loi du 24 juillet 1953, dont l'application a donné entière satisfaction tant aux contribuables qu'à l'administration fiscale.

La présente proposition reprend, presque mot à mot, le texte antérieur.

L'auteur de la présente proposition se permet à cet égard de se référer à l'exposé des motifs du projet de loi modifiant la loi du 6 septembre 1895 relative aux cotisations fiscales en matière d'impôts directs et la complétant temporairement pour certains impôts et exercices, devenu la loi du 24 juillet 1953 (Sénat, 1952-1953, n° 78; voir aussi rapport et rapport complémentaire de la commission du Sénat de M. E. Ronse, 1952-1953, n°s 103 et 146; voir également rapport fait au nom de la Commission de la Justice par M. Pierson du 7 mai 1953, Chambre, 1952-1953, n° 372).

Si la proposition est adoptée, toute une série de litiges portant sur des questions de fait, telles les contestations de frais déductibles, les comparaisons avec des redevables similaires, les justifications dans le cadre de « situations indiciaires », etc. pourront être aisément réglés, les Cours pouvant dès lors se consacrer aux litiges posant des questions de principe.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Worden beheerst door de huidige wet, de beroepen tegen de beslissingen van de directeurs der belastingen hangende voor de Hoven van beroep op de datum van de in werking-treding van de huidige wet of die zullen worden ingesteld binnen de 3 jaar van deze inwerkingtreding van de wet.

Art. 2

§ 1. Het openbaar ministerie bij het Hof van beroep kan, tot bij het sluiten der debatten, bij een ter post aange-tekende brief, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van beide partijen vóór zich de provinciale of regionale direc-teur der directe belastingen en de belastingplichtige tot ver-zoening oproepen.

§ 2. Binnen dertig vrije dage na verzending van de aange-tekende brief moet de belastingplichtige ter griffie van het Hof van beroep in twee exemplaren een memorie neerleggen met opgave van de bezwaren, die hij tegen de directoriale beslissing aanvoert, alsmede de stukken tot staving van die bezwaren, zo deze nog niet werden neergelegd met toepas-sing van de gewone rechtspleging.

Het openbaar ministerie maakt één van de exemplaren van de memorie over aan de directeur; deze legt eventueel een memorie van antwoord, in twee exemplaren, op dezelfde griffie neer, binnen dertig vrije dagen na ontvangst van de memorie van de belastingplichtige.

Ten vroegste dertig dagen na de ontvangst van het ant-woord van de directeur, roept het openbaar ministerie ten minste acht vrije dagen vooraf de partijen op om voor hem te verschijnen. Desnoods voegt hij bij de oproeping, die aan de belastingplichtige gericht is, een van de exemplaren van de memorie van antwoord van de directeur.

De in deze paragraaf vastgestelde termijnen kunnen door het openbaar ministerie verlengd worden.

§ 3. Op al de in dit artikel bepaalde aanzeggingen uit-gaande van het openbaar ministerie moet de tekst van dit artikel vermeld worden.

§ 4. Gedurende gans het verloop van de verzoeningspro-cedure is de gewone rechtspleging geschorst.

Art. 3

De directeur der belastingen kan zich doen vertegenwoor-digen door een in dienst zijnde of gepensioneerde ambt-naar van zijn bestuur of door een advocaat, beiden houder van een bijzondere volmacht vanwege de Minister van Fi-nanciën of zijn afgevaardigde om met de voorstellen van het openbaar ministerie in te stemmen.

De belastingplichtige verschijnt persoonlijk, eventueel bij-gestaan door een advocaat. Hij kan zich ook laten verte-genwoordigen door een advocaat, houder van een bijzondere volmacht, welke bevoegdheid tot instemming behelst.

Rechtspersonen moeten vertegenwoordigd zijn door een persoon, gemachtigd om met de voorstellen in te stemmen.

PROPOSITION DE LOI

Article 1

Sont régis par la présente loi, les recours contre les déci-sions des directeurs des contributions pendants devant les Cours d'appel à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi ou qui seront introduits dans les trois mois de cette entrée en vigueur.

Art. 2

§ 1. Jusqu'à la clôture des débats, le ministère public près la Cour d'appel peut appeler, par lettre recommandée à la poste, devant lui en conciliation, soit d'office, soit à la requête des deux parties, le directeur provincial ou régio-nal des contributions directes et le contribuable.

§ 2. Le contribuable doit, dans les trente jours francs de l'envoi de la lettre recommandée, déposer au greffe de la Cour d'appel, en double exemplaire, un mémoire exposant les griefs qu'il élève contre la décision directoriale, ainsi que les pièces sur lesquelles ces griefs se fondent, si celles-ci ne sont déjà déposées, en application de la procédure ordi-naire.

Le ministère public transmet un des exemplaires du mémoire au directeur et celui-ci dépose éventuellement un mémoire en réponse en double exemplaire au même greffe dans les trente jours francs de la réception du mémoire du contribuable.

Au plus tôt trente jours francs après la réception de la réponse du directeur, le ministère public invite les parties, au moins huit jours francs d'avance, à comparaître devant lui. Il joint, le cas échéant, à la convocation adressée au contribuable, le second exemplaire du mémoire en réponse du directeur.

Les délais prévus au présent paragraphe peuvent être prorogés par le ministère public.

§ 3. Toutes les notifications par le ministère public pré-vues au présent article mentionnent le texte du présent article.

§ 4. La procédure ordinaire est suspendue pendant toute l'instance en conciliation.

Art. 3

Le directeur des contributions peut se faire représenter par un fonctionnaire de son administration en service ou pensionné ou par un avocat, porteurs d'une procuration spéciale du Ministre des Finances ou de son délégué, leur donnant pouvoir d'acquiescer aux propositions du ministère public.

Le contribuable comparet en personne, assisté éventuel-lement d'un avocat. Il peut également se faire représenter par un avocat porteur d'une procuration spéciale contenant pouvoir d'acquiescer.

Les personnes morales doivent être représentées par une personne ayant pouvoir d'acquiescer.

Art. 4

Het voorstel van het openbaar ministerie kan slaan op de belastingverhogingen en de interessen, alsmede op de kosten van de rechtspleging.

Art. 5

Wanneer partijen met de voorstellen van het openbaar ministerie instemmen, maakt dit laatste van hun akkoord akte op, ondertekent die akte met hen en legt ze ter bekrachtiging voor aan het Hof van beroep. Het Hof doet uitspraak op de stukken.

Het kan de bekrachtiging slechts weigeren na de partijen gehoord te hebben. Zo deze echter, daartoe bij een ter post aangetekende brief door het openbaar ministerie uitgenodigd, niet verschijnen, kan het Hof het arrest tot weigering van de bekrachtiging uitspreken. In geval het Hof weigert te bekrachtigen, wordt de gewone rechtspleging hervat.

De weigering van de bekrachtiging verhindert evenwel geen nieuwe verzoeningspoging, welke aan het oordeel van het openbaar ministerie alleen wordt overgelaten. In dit geval kan het openbaar ministerie de partijen oproepen te rekenen van het verstrijken van de tiende dag welke volgt op die waarop het arrest werd uitgesproken. Het neerleggen en de uitwisseling van memories zijn voor deze rechtspleging niet verplicht.

Het arrest van bekrachtiging maakt een einde aan de betwisting.

Tegen het arrest van bekrachtiging of het arrest tot weigering van de bekrachtiging staat geen beroep open.

Bij gebreke aan verzoening of bekrachtiging blijven de stukken tot staving van de memorie in het dossier berusten.

Art. 6

Indien zonder reden, partijen niet verschijnen, of de belastingplichtige zijn memorie niet binnen de bepaalde termijn neerlegt, en indien niet met de voorstellen wordt ingestemd, dan neemt de bij deze wet voorziene rechtspleging een einde. Het openbaar ministerie maakt hiervan akte op.

Art. 7

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

3 maart 1983.

T. DELAHAYE
R. HENRION
A. d'ALCANTARA
G. SPROCKEELS
F. BAERT
B. RISOPOULOS

Art. 4

La proposition du ministère public peut porter sur les accroissements et les intérêts, ainsi que sur les dépens de la procédure.

Art. 5

Lorsque les parties acquiescent aux propositions du ministère public, celui-ci dresse un acte de leur accord, le signe avec elles et le soumet à l'homologation de la Cour d'appel. La Cour statue sur pièces.

Elle ne peut refuser l'homologation qu'après avoir entendu les parties. Toutefois, si celles-ci ne comparaissent pas sur invitation du ministère public, adressée par lettre recommandée à la poste, la Cour peut prononcer l'arrêt refusant l'homologation. Si l'homologation est refusée, la procédure ordinaire reprend son cours.

Toutefois, le refus d'homologation ne fait pas obstacle à une nouvelle tentative de conciliation, laissée à la seule appréciation du ministère public. En ce cas, le ministère public peut convoquer les parties à partir de l'expiration du dixième jour qui suivra celui du prononcé de l'arrêt. Le dépôt et l'échange de mémoires ne sont pas obligatoires pour cette procédure.

L'arrêt d'homologation met fin à la contestation.

L'arrêt d'homologation ou l'arrêt de refus d'homologation ne sont susceptibles d'aucun recours.

A défaut de conciliation ou d'homologation, les pièces produites à l'appui du mémoire continueront à faire partie du dossier.

Art. 6

Le défaut non justifié de comparaître ou le défaut non justifié du contribuable de déposer le mémoire dans le délai fixé ainsi que le refus d'acquiescement, mettent fin à la procédure prévue par la présente loi. Le ministère public dresse acte.

Art. 7

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

3 mars 1983.